

பிரசங்கிகளும் பிரசங்கமும்

ஆர். பாலா

சென்னை

பிரசங்கிகளும் பிரசங்கமும்

ஆசிரியர்:
ஆர். பாலா

நூல் வடிவமைப்பு:
M. ஜேம்ஸ்

நூல் வடிவமைப்பு விவரங்கள்:
எழுத்து: 11/14 வள்ளுவன்;
நூல்: 5.6" x 8.6"; பக்கங்கள்: 208

முதல் பதிப்பு: 2011

ஆசிரியரின் எழுத்துப்பூர்வ அனுமதியின்றி
இப்புத்தகத்தையோ அல்லது இதன் பகுதிகளையோ
வெளியிடக் கூடாது

கிடைக்குமிடம்:
6/87 காமராஜர் தெரு,
திருவள்ளூர் நகர், அயனாவரம்,
சென்னை 600023, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
தொலைப்பேசி: +91 9444347829

Available at:
6/87 Kamarajar Street,
Thiruvalluvar Nagar, Ayanavaram,
Chennai 600023, Tamilnadu, India.
Mobile: +91 9444347829.

பிரசங்க ஊழியத்தில் வழிகாட்டியாக இருந்து
அப்பணியில் நான் வளரத் துணை நின்ற
அத்தனை பிரசங்கிகளுக்கும்
இந்நூலை காணிக்கையாக வழங்குகிறேன்.

- ஆர். பாலா

ஒரு வார்த்தை . . .

பிரசங்கிக்கிறவன் இல்லாவிட்டால் எப்படிக் கேள்விப் படுவார்கள்? என்று ரோமர் பத்தாம் அதிகாரத்தில் பவுல் அப்போஸ்தலன் ஆணித்தரமாகக் கேள்வி கேட்டு, மனிதன் கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதற்கு அவசியமான சுவிசேஷத்தைக் கேட்பதற்கு பிரசங்கிக்கிறவன் இல்லாமல் வழியில்லை என்பதைத் தெளிவாக விளக்குகிறார். பிரசங்கத்தின் அவசியத்தை புதிய ஏற்பாடு பல பகுதிகளில் விளக்குகிறது. சமயம் வாய்த்தாலும் வாய்க்காவிட்டாலும் பிரசங்கத்தை செய்யும்படி தீமோத்தேயுவுக்கு பவுல் வலியுறுத்தியிருக்கிறார். அவிசுவாசி சுவிசேஷத்தைக் கேட்கவும், விசுவாசிகள் சத்தியத்தைக் கேட்டு அதைப் பயன்படுத்தி கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் வளரவும் பிரசங்கத்தைக் கர்த்தர் நமக்குத் தந்திருக்கிறார். பிரசங்கம் அத்தனை அவசியமானது.

இருந்தபோதும் நம் தேசத்தில் பிரசங்கம் பிரசங்கமாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அநேகர் அதை மிகச் சாதாரணமானதாகக் கருதி செய்து வருகிறார்கள். பிரசங்கத்தின் உயர்ந்த தன்மையை அறியாமலும், அதைச் செய்வதற்கு அதிகம் உழைக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு இல்லாமலும் ஏனோதானோவென்று பிரசங்கத்தை செய்துவருகிறவர்களே நம் தேசம் முழுவதும் பெருகிக் காணப்படுகிறார்கள். பிரசங்கம் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருப்பதற்கு வேதபூர்வமான திருச்சபைகள் நம் தேசத்தில் இல்லாமலிருப்பதும் ஒரு பெரிய காரணம். இதெல்லாம் நாம் புதிதாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய உண்மைகளல்ல. பொதுவாகவே இவை நமக்குத் தெரிந்த உண்மைகள்தான். இத்தகைய நிலைமை தொடர்வது நல்லதல்ல. நம் தேச மக்கள் சத்தியத்தைக் கேட்கவும், சத்தியத்தில் வளரவும் துணை செய்ய வேண்டிய ஊடகமான

பிரசங்கம் கீழான நிலையில் இருப்பது வளர்ச்சிக்கோ, எழுச்சிக்கோ அடையாளமல்ல.

இந்நிலை தொடரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் பிரசங்க ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் சிந்தித்து, ஆராய்ந்து, உழைத்துத் தயாரித்து பிரசங்கங்களை அளிப்பதற்கு துணை செய்யும் வகையில் இந்த நூலை வெளியிட்டிருக்கிறேன். பிரசங்க ஊழியம் பற்றியும், அதன் பல்வேறு அம்சங்கள் பற்றியும் கூடுமான வரையில் ஆராய்ந்து விளக்கியும், பிரசங்கத்தை நல்ல முறையில் அளிப்பதற்கு செய்ய வேண்டிய பணிகள் என்ன என்பதைத் தெளிவாக விளக்கியும், பிரசங்கத்தின் வகைகளை எடுத்துக்காட்டியும், பிரசங்கத்தின் வேறு பல அம்சங்களை சுட்டிக்காட்டியும், பிரசங்கங்கள் பற்றிய பல்வேறு உதாரணங்களையும் இந்நூலில் தந்திருக்கிறேன். இவையெல்லாம் நான் ஆசிரியராக இருந்து வெளியிடுகின்ற திருமறைத்தீபம் பத்திரிகையில் வெளிவந்தும் இருக்கின்றன. பிரசங்கம் பற்றியும், பிரசங்க ஊழியம் பற்றியும் முடிவான கருத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு நூலாக இதனை நான் கருதவில்லை. கடல் போன்று விரிந்து, பரந்து காணப்படும் இப்பெரும் தேவ பணியைப் பற்றி முடிந்தளவுக்கு விளக்கியிருக்கிறேன். பிரசங்க ஊழியமான மகா சமுத்திரத்தில் நீந்திப்பார்த்து விளக்கியிருக்கும் ஓர் அனுபவமாகத்தான் இந்நூலை நான் பார்க்கிறேன். அதில் வாழ்நாள் முழுதும் நீந்தினாலும் பூரணமாக அதுபற்றி விளக்கி என்னால் எழுத முடியுமா என்பது சந்தேகமே.

இந்த நூலை வெளியிட பல்வேறு வகையில் துணை புரிந்திருக்கிறவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியாது. இந்நூலை கணினியில் வடிவமைத்து, அச்சிடுவதற்கான சகல பணிகளையும் செய்து உதவிய சகோதரன் ஜேம்ஸுக்கு நான் என்றும் நன்றியுள்ளவன். பிரசங்க ஊழியத்தை தொடர்ந்து செய்துவர என்னை ஊக்குவித்து உறுதுணையாக இருந்து வரும் என் மனைவிக்கும், என் பிரசங்கத்தைத் தொடர்ந்து கேட்டு அதன் மூலம் வளர்ந்தும், என் ஊழியப்பணிகளுக்கு ஆதரவாகவும் இருந்து வரும் என் திருச்சபை மக்களுக்கும் நான் நன்றியுள்ளவன். இந்நூலில் நான் தெரிவித்துள்ள எத்தனையோ கருத்துக்கள் பிரசங்க ஊழியத்தில் நான் தொடர்ந்து பயன்படுத்தி வருகின்றவை. அதையெல்லாம் நான் கற்றுக்கொண்ட, கர்த்தர் வரலாற்றில் பயன்படுத்திய

சீர்திருத்தவாத பிரசங்கிகளுக்கு நான் நன்றியுள்ளவன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக முப்பது வருடங்களுக்கு முன் பிரசங்க ஊழியத்திற்கு என்னை அழைத்து தொடர்ந்து ஆசீர்வதித்து வரும் கர்த்தருக்கு சகல மகிமையும் போய்ச் சேர வேண்டும்.

“. . . ஜாக்கிரதையாய் திருவசனத்தைப் பிரசங்கம் பண்ணு” என்ற பவுல் அப்போஸ்தலனின் வார்த்தைகளை மனதில் வைத்து இந்நூலைக் கருத்தோடு வாசியுங்கள். பிரசங்க ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் வேதபூர்வமாக அதைச் செய்து ஆத்துமாக்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்க இந்நூல் உதவுமானால் அதுவே இந்நூலை வெளியிட்டதற்கான பெரும் பலனாகக் கருதுவேன்.

ஆர் பாலா,

போதகர்,

சவரின் கிறேஸ் சபை (சீர்திருத்த பாப்திஸ்து)

ஆக்லாந்து, நியூசிலாந்து

பொருளடக்கம்

---

1. ஊழிய அழைப்பு!	11
2. பிரசங்கப் பஞ்சம்	33
3. ஏன் பிரசங்கம்?	35
4. எது பிரசங்கம்?	51
5. பிரசங்கம் தயாரித்தல் 1	65
6. பிரசங்கம் தயாரித்தல் 2	85
7. பிரசங்கம் தயாரித்தல் 3	95
8. பிரசங்கத்தில் பயன்பாடுகள்	105
9. பிரசங்கத்தில் அறிமுகம்	121
10. பிரசங்கத்தில் உதாரணங்கள்	129
11. பிரசங்கத்தில் கோட்பாடுகள்	139
12. பிரசங்கிக்கும்போது . . .	149
13. பிரசங்கப் பேச்சுநடை	159
14. பிரசங்கமும் பரிசுத்த ஆவியும்	169
15. போதகனின் கடமை	185
16. பிரசங்கத்தில் சில தவறுகள்!	201

ஊழிய அழைப்பு!

கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் அவரது அழைப்பைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது திருமறையின் தெளிவான போதனை. பழைய ஏற்பாட்டிலும் சரி புதிய ஏற்பாட்டிலும் சரி இவ்வாறாக கர்த்தரால் அவரது ஊழியத்திற்காக அழைக்கப்பட்ட பலருடைய உதாரணங்களைக் காணலாம்.

ஊழிய அழைப்பு என்பது என்ன?

ஊழியத்திற்கான அழைப்பைக் குறித்து பேசுபவர்கள் பொதுவாகக் கொண்டிருக்கும் எண்ணங்களுக்கும் வேதம் அதைக்குறித்து போதிக்கும் போதனைகளுக்கும் பெரும் வித்தியாசமுண்டு. வேதத்தைப் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு வசனத்தால் உந்தப்பட்டு கர்த்தர் தம்மை ஊழியத்திற்கு அவ்வசனத்தின் மூலம் அழைக்கிறார் என்று உணர்ச்சிவசப் பட்டு ஊழியத்திற்குப் போனவர்கள் அநேகர். அறையில் தனிமையில் இருக்கும்போது கர்த்தர் தன்னோடு பேசி அழைத்ததாகவோ அல்லது ஊழியப்பணிக்குத் தான் போகத்தான் வேண்டும் என்று கர்த்தர் அழைப்பது தனக்குப் புலப்பட்டதாகவும் கூறி ஊழியம் செய்யப் போனவர்களின் தொகை எண்ணிலடங்காது.

ஊழிய அழைப்பை ஒருவர் உணர முடியாது என்று நான் வாதிடவில்லை. ஆனால் ஊழிய அழைப்பு என்பது வெறும் உணர்ச்சிகளை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. அது கர்த்தருடைய வார்த்தையைப் போதிக்க வேண்டும் என்று கர்த்தரால் நமக்குள் ஏற்படுத்தப்படும் உள்ளார்ந்த நம்பிக்கை. ஆனால் இத்தகைய நம்பிக்கையை கடவுள் ஒருவருக்குள் எவ்வாறு ஏற்படுத்துகிறார்? ஒருவரது உள்ளத்தில் ஊழிய

வாஞ்சையை ஆழமாக விதைப்பதன் மூலமும், ஏனைய சகோதரர்களின் உள்ளத்திலும் அதைப் பதியவைப்பதன் மூலமும், வேதம் போதிக்கும் ஊழியத்திற்கான அடையாளங்களை யெல்லாம் கொண்டிருக்கும் அவரை சபையாரின் சோதனையில் தேர்ச்சிபெற வைப்பதன் மூலமும், கடவுள் ஒருவரை ஊழியத்திற்கு அழைக்கிறார். இவற்றில் சபையாரின் அங்கீகாரத்தை ஒருவர் பெறுவது மிக அவசியம். ஏனெனில் சுயநல நோக்கத்தோடு, பொருளாசையுடன் ஊழியத்தில் ஈடுபட முனைபவர்களை இதன் மூலம் தடை செய்யலாம். அத்தோடு, ஆணவம், தன்னலமுள்ள சுய நம்பிக்கை, பிறரின் பாராட்டை நாடும் மனப்பாங்கு, பிரசங்க ஊழியம் பற்றிய தவறான, குழந்தைத்தனமான எண்ணங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பவர்களையும் தவிர்க்கலாம். சபையில் முதிர்ச்சியும் அனுபவமும் கொண்ட சகோதரர்களின் சோதனைக்குத் தம்மை ஒப்புக்கொடுக்க மறுப்பவர்கள் பிரசங்க ஊழியத்திற்கு தகுதியற்றவர்கள் என்றே கூற வேண்டும்.

பிரசங்க ஊழியத்திற்கான தகுதிகள்

புதிய ஏற்பாட்டின் இரண்டு முக்கிய வேதப்பகுதிகள் (1 தீமோ. 3:1-7; தீத்து 1:6-10) இவ்வூழியத்திற்கான அடையாளங்களை விபரிக்கின்றன. ஊழியத்தை நாடுபவர்கள் இவ்விரண்டு பகுதிகளையும் கவனத்தோடு படிக்க வேண்டும். ஊழியத்தை நாடுபவர் சபையாரோடு சேர்ந்து இவ்வடையாளங்கள் தன்னில் காணப்படுகின்றனவா என்று மனச்சுத்தத்துடன் ஆராய்ந்து பார்த்தல் அவசியம். இது இலகுவான காரியமல்ல. உதாரணமாக ஊழியத்திற்கு பெரு மதிப்புக் கொடுக்கும் ஒருவர் தகுதிகள் இருந்தும் அதற்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுக்கத் தயங்கலாம். ஊழியப் பணிக்குத் தான் தகுதியானவனல்ல என்று எண்ணிப் பின்வாங்கலாம். இச்சந்தர்ப்பத்தில் முதிர்ச்சியுள்ள சபையாரின் எண்ணங்களுக்கு, மேலான மதிப்புக் கொடுத்து பின்வாங்குபவர்கள் ஊக்கப்படுத்தப்படல் அவசியம். கடவுள் நமக்குக் கொடுத்திராதவைகளைக் கொண்டிருப்பதாகப் பெருமை பாராட்டுவது எவ்வளவு தவறோ அதேபோல், கர்த்தர் நமக்கு உண்மையில் கொடுத்துள்ள கிருபைகளையும் வரங்களையும் அங்கீகரிக்க மறுப்பதும் போலித் தாழ்மையாகும்.

கர்த்தருடைய சபை ஊழியங்கள் அனைத்திற்கும் அவசியமான இலக்கணங்களை வகுத்துக்கூறும் வேத பகுதிகள் 1 தீமோத்தேயு, தீத்து ஆகிய நிருபங்களில் அடங்கியுள்ளன. சிலர் இவை சபை கண்காணிகளுக்கும், உதவிக்காரர்களுக்கும் மட்டுமே உரித்தான இலக்கணங்களை எடுத்துக் கூறுவதாக எண்ணலாம். திருச்சபையில் இன்று காணப்படும் நிரந்தரமான ஊழியங்கள் இவை இரண்டு மட்டுமே. ஆனால் இவ் விலக்கணங்கள் அனைத்து ஊழியங்களுக்கும் உரித்தானவை. அந்நோக்கத்துடனேயே பவுல் இவற்றை இங்கு தந்துள்ளார்.

1 தீமோத்தேயு 3:1-7; தீத்து 1:6-9 ஆகிய வேதப்பகுதிகள் ஊழியப்பணிக்கான இருபதுவகையான இலக்கணங்களை விபரிக்கின்றன. இவற்றில் பதினேழு இலக்கணங்கள் ஒருவரது நடத்தைக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. ஏனெனில் ஒருவரது திறமையும் கிருபை வரங்களும் அவசியமானதாக இருந்தாலும், அவரது நன்நடத்தையும் ஊழியத்திற்கு மிக முக்கியமானதாகும்.

இவ்விரு வேத பகுதிகளும் ஊழியப்பணிக்கான இலக்கணங்களை விளக்க ஆரம்பிக்கும்போது முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைக்கூறி ஆரம்பிப்பதை நாம் கவனிக்கத் தவறக்கூடாது (1 தீமோ. 3:2; தீத்து 1:9). இவ்விரு பகுதிகளும் ஊழியத்திற்கு வருபவர்கள் அனைவரும் இவ்விலக்கணங்களைத் 'தவறாது' கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறுகின்றன. கிரேக்க மொழியில் 'dei' என்று அழைக்கப்படும் இவ்வார்த்தை ஆங்கிலத்தில் 'must' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வார்த்தை இவ்விலக்கணங்களின் தவிர்க்க முடியாத அவசியத்தை நமக்கு வலியுறுத்திக் காட்டுகின்றன. இவ் விலக்கணங்கள் ஒவ்வொன்றையும் விபரமாகப் பார்ப்போம்.

1. குற்றஞ்சாட்டப்படாதவனாக இருக்க வேண்டும் (1 தீமோ. 3:2; தீத்து 1:6,7)

இது ஓர் ஊழியக்காரரின் வாழ்க்கையில் பொதுவாக எதிர்பார்க்கப்படும் குணாதிசயம். அவரது வாழ்க்கை எக்குற்றச் சாட்டுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். அவலட்சணமான காரியங்களுக்கோ, அட்டுழியங்களுக்கோ இடமிருக்கக்கூடாது.

2. ஒரே பெண்ணை மனைவியாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் (1 தீமோ. 3:2; தீத்து 1:6)

இப்பகுதி ஓர் ஊழியக்காரர் திருமணம் செய்தவராகவோ அல்லது ஒருமுறை மட்டுமே திருமணம் செய்தவராகவோ இருக்க வேண்டும் என்பதைவிட அவர் தம் மணவாழ்வில் உண்மையுள்ளவராக இருக்க வேண்டும் என்பதையே வலியுறுத்துகிறது. இன்று திருச்சபைப் பிரசங்கிகளையும் தலைவர்களையும் பெரிதாகப் பாதித்து வரும் தீங்கு, முறையற்ற பெண் தொடர்பாகவே இருக்கின்றது. சபை சரித்திரத்தை ஆராய்ந்தால் போலிப் போதனைகளுக்கு அடுத்தபடியாக திருச்சபையின் சாட்சியையும் திருச்சபை மக்களையும் அதிகமாகப் பாதித்துள்ள கேடு சபைத் தலைவர்களுடைய முறையற்ற பெண் தொடர்பாகவே இருந்துள்ளது. போதகர்களும், சபைத் தலைவர்களும் தங்களுடைய மணவாழ்க்கையில் அதிக கவனம் செலுத்தி தம் மனைவிமார்களுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். அநேக போதகர்களும், ஊழியக்காரர்களும் ஊழியத்தைப் பெரிதாகக் கருதி தங்களுடைய குடும்ப வாழ்க்கையில் இன்று அக்கறை செலுத்துவதில்லை. மணம் வீசும் மண வாழ்க்கைக் கொண்டவர்கள் மற்ற பெண்களை நாட மாட்டார்கள்.

3. தம் சொந்தக் குடும்பத்தை நன்றாய் நடத்துகிறவனாயிருக்க வேண்டும் (1 தீமோ. 3:4,5; தீத்து 1:6)

அதாவது குடும்பத் தலைவனாகயிருந்து தன் மனைவி மக்களைக் கர்த்தரின் வார்த்தையின்படி வழிநடத்துகிறவனாயிருக்க வேண்டும். அவர்களது தேவைகளை அன்போடு கவனித்து, பராமரித்து வருபவனாக இருக்க வேண்டும். ஊழியக்காரர்களின் பிள்ளைகள் கீழ்ப்படிவுள்ளவர்களாகவும் ஒழுக்கமுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். குடும்பத் தலைவர்கள் நேரத்திற்கு மதிப்புக் கொடுத்து தங்கள் மனைவி பிள்ளைகள் வீட்டிலும், சபையிலும் நேரப்படி காரியங்கள் செய்து மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும்படிப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். போதகர்கள், சபைத் தலைவர்கள் இதில் ஏனையோருக்கு வழிகாட்ட வேண்டும் என்று வேதம் எதிர்பார்க்கின்றது. குடும்பத்தில் ஒழுங்கையும்,

கட்டுப்பாட்டையும் கொண்டு வர இயலாதவர்கள் சபை நடத்தவோ பிரசங்கிக்கவோ தகுதியற்றவர்கள்.

4. தம் இஷ்டப்படி நடக்காதவனாக இருக்க வேண்டும் (தீத்து 1:7)

ஊழியக்காரர்கள் கர்த்தரால் அழைக்கப்பட்டு கர்த்தரின் மக்களை ஆவிக்குரிய செயல்களில் வழிநடத்தி அவர்களுக்குப் பாதுகாவலர்களாக இருக்க வேண்டியவர்கள். ஊழியக்காரர்கள் தன்னைத் தானே தெரிவு செய்துகொள்ளவோ, தன்னைத் தானே சிபாரிசு செய்துகொள்ளவோ கூடாது. தன் இஷ்டப்படி அதிகாரம் செலுத்தி தனது ஊழியத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடாது. தனது சுய இச்சைப்படியல்லாது கர்த்தருடைய வார்த்தையின்படி அவரது சித்தத்தை எப்போதும் செய்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஊழியக்காரர்கள் கர்த்தரின் பிரதி நிதிகளாக இருந்து சேவை செய்ய வேண்டுமே தவிர சபையை ஆட்டிப்படைக்க முனையக்கூடாது.

5. முற்கோபமுடையவனாகவும், சண்டைக்காரனாகவும் இருக்கக்கூடாது (1 தீமோ. 3:3; தீத்து 1:7)

வெகு சீக்கிரம் ஆத்திரமடைந்து, வம்புச் சண்டையிலிறங்குகிறவன் ஊழியத்திற்குத் தகுதியற்றவன். இது வாய்ச் சண்டையாக இருந்தாலும், கைச்சண்டையாக இருந்தாலும் போதக, பிரசங்க ஊழியத்திற்கு ஏற்றதல்ல. பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதிய நிருபத்தில், கர்த்தருடைய ஊழியக்காரன் சண்டை பண்ணுகிறவனாக இல்லாமல், எல்லாரிடத்திலும் சாந்த முள்ளவனும், போதக சமர்த்தனும் தீமையை சகிக்கிறவனுமாயிருக்க வேண்டும் என்று கூறுவதைப் பார்க்கலாம்.

6. மதுபானப்பிரியனாக இருக்கக்கூடாது (1 தீமோ. 3:3; தீத்து 1:7)

இவ்வசனத்தின் மூல வார்த்தை மதுபானத்தின் பக்கத்திலேயே காலத்தைக் கழிக்கும் ஒருவனைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. மதுபானத்தைத் தனது நண்பனாகக் கொண்டு அதற்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொள்கிறவன் ஊழியக்காரனாக இருக்க முடியாது. மதுபானத்தில் சுகத்தையும், தமது ஊழியத்திற்கான பலத்தையும் அடைய முயற்சிக்கிறவர்கள் கிறிஸ்தவர்களை வழி நடத்தத் தகுதியற்றவர்கள். இன்று

கிறிஸ்தவ சுதந்திரத்தின் பெயரில் சில ஊழியக்காரர்கள் மதுபானத்தில் சுகம் காண முயற்சிக்கிறார்கள். இவர்களால் திருச்சபைக்கு ஆபத்து!

7. அடிக்கிறவனாக இருக்கக்கூடாது (1 தீமோ. 3:3; தீத்து 1:7)

சுலபமாக கைநீட்டுவதை வழக்கமாகக் கொண்டவன் கர்த்தரின் சபையை ஆட்டிவைக்கமுனையும் சண்டைக்காரன். ஆனால், கர்த்தரின் ஊழியக்காரன் பொறுமையுள்ளவனாய் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் நிதானத்தை இழக்காது எக்காரியத்தையும் முறையாய்த் தீர்த்து வைக்க முனைவான்.

8. பணஆசை உள்ளவனாய், இழிவான ஆதாயத்தை இச்சிக்கிறவனாய் இருக்கக்கூடாது (1 தீமோ. 3:3; தீத்து 1:7)

இன்று கிறிஸ்தவ ஊழியத்தைப் பலரும் நையாண்டி செய்யும் நிலைக்கு கொண்டுவந்து, வீழ்ந்திருக்கும் பல ஊழியக்காரர்களின் நிலைக்கு அவர்களுடைய பணஆசையே காரணம். மேலைத்தேய வாழ்க்கைத்தரத்தால் பாதிக்கப்பட்டு தன் நிலைமையை மீறி, தான் ஊழியம் செய்யும் மக்களின் நிலைமையையும் மீறி வாழ்ந்து அநேகர் ஊழியத்தில் தவறிழைத்திருக்கிறார்கள். ஊழியத்தின் மூலம் எவ்வளவு பணம் சேர்க்கலாம் என்ற நோக்கம் கொண்டவர்கள் ஊழியத்தை நாடக்கூடாது. ஒருவன் பணத்திற்காக எதையும் செய்பவனாகத் தென்படுகிறானா? எந்நேரமும் பணத்திலேயே குறியாக இருக்கிறானா? தன் நிலைமையையும், தான் ஊழியம் செய்யும் மக்களின் நிலைமையையும் மீறி வாழ முயற்சிக்கிறானா? அடிக்கடி பணத்தைப்பற்றியே பேசுகிறானா? என்று ஊழியத்தை நாடுபவர்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பது அவசியம். பணத்தை கடவுளாகக் கருதும் ஒருவன் கர்த்தரைத் துதிக்கும் மக்களை வழிநடத்த முடியாது.

9. புதிய விசுவாசியாக இருக்கக்கூடாது (1 தீமோ. 3:6)

ஒரு புதிய கிறிஸ்தவன் வளருமுன் அவனுக்குப் பெரும் பொறுப்புக்களைக் கொடுப்பதால் அவனுக்குத் தன்னைப்பற்றி மேலான எண்ணம் ஏற்பட்டு ஆணவமுள்ளவனாக மாறிவிடும் ஆபத்து உண்டு. அதாவது புதிதாக விதைக்கப்பட்ட விதையாக

இருக்கக் கூடாது. புதிதாக விதைக்கப்பட்ட விதை சரியாக நிலத்தில் பதிந்து துளிர்விட காலமெடுக்கும். அதேவேளை பலவிதமான ஆபத்துகளைத் தாங்கக்கூடிய வல்லமையும் அதற்கு இல்லை. பொறுப்புக்களைக் காலம் வருமுன் ஒருவருக்குக் கொடுப்பதால் அவரை அழித்துவிடக் கூடிய ஆபத்து உண்டு. முறையான ஊழியத்திற்கு தாழ்மை பெரிதும் அவசியம். திருமறையின்படி, இதுவே கிறிஸ்தவ ஊழியத்தின் மிக விசேஷமான அம்சமாகக் கருதப்படுகிறது (மாற்கு 10:35-45). இத்தகைய தாழ்மை வளர புதிய கிறிஸ்தவனுக்கு காலமும், கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் வளர்ச்சியும் மட்டுமே துணை புரிய முடியும். அதற்குமுன் பெரும் பொறுப்புக்களை அவன் மேல் திணிப்பது அவனுக்கோ அல்லது ஊழியத்திற்கோ நன்மை பயக்காது.

இதுவரை நாம் பார்த்த இலக்கணங்கள் எதிர்மறையானவை. அதாவது ஒருவன் எதைச் செய்யக் கூடாது? எப்படி இருக்கக் கூடாது? என்று இவை எடுத்துக் கூறுகின்றன. ஊழியத்தை நாடுபவர்கள் சுத்த மனச்சாட்சியுடன் மனந்திறந்து இவ் விலக்கணங்கள் தனக்குப் பொருந்தி வருகிறதா என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

- கர்த்தருடைய சித்தத்தின்படி வாழ்வதை மட்டுமே நான் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றேனா?
- எனக்கு சுலபமாக கோபம் வருகிறதா?
- மதுபானத்தில் எனக்கு ஆசை உண்டா?
- மற்றவர்கள் என்னை நாடிவரப் பயப்படுகிறார்களா?
- எனக்குப் பண ஆசை உண்டா?
- மற்றவர்களை வழி நடத்துமளவுக்கு எனக்கு முதிர்ச்சி உண்டா?

11. அந்நியரை உபசரிக்கிறவனாக இருக்க வேண்டும் (1 தீமோ. 3:2; தீத்து 1:8)

ஊழியக்காரர்களின் வீடு எப்போதும் மற்றவர்களுக்குத் திறந்திருக்க வேண்டும். நம்மிடம் இருப்பதை நம்மை அறியாத பிறருடன் பகிர்ந்துகொள்வதையே விருந்தோம்பல் முக்கிய

மாக வலியுறுத்துகிறது. அன்பே இங்கு பிரதானமானது. நற்செய்தியை எடுத்துக்கூறும் மேலான தகுதியைப் பெற்றிருக்கும் ஊழியக்காரர் தன்னிடம் வருபவர்களை அன்போடு உபசரித்து அவர்களது தேவைகளைக் கவனிப்பவனாக இருக்க வேண்டும்.

12. நல்லவற்றையே எப்போதும் நாடுபவனாக இருக்க வேண்டும் (தீத்து 1:8)

தமிழ் வேதத்தில் இதன் மொழிபெயர்ப்பு நல்லோர் மேல் பிரியமுள்ளவன் என்று காணப்படுகிறது. ஆனால் மூல பாஷையில் “நல்லவை” என்றே இருப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். பவுல், பிலிப்பியர் 4:8 வசனத்தில் கூறுவது போல் ஊழியத்திற்கு தகுதியுள்ள எவரும் உண்மையுள்ளவைகளையும், ஒழுக்கமுள்ளவைகளையும், நீதியுள்ளவைகளையும், கற்புள்ளவைகளையும், அன்புள்ளவைகளையும், நற்கீர்த்தியுள்ளவைகளையும் நாடுபவர்களாக இருப்பார்கள். பிரசங்கிக்கிறவன் கேள்விக்குறியுள்ள காரியங்களில் நேரத்தை செலவிடமாட்டான். ஒரு பிரசங்கி தெளிவான சத்தியத்தை அறிந்துகொள்வதில் ஆர்வம் காட்டி அதை மட்டுமே நாடி நிற்பான். கண்டதையும் படித்து தனது மனதைக் குழப்பிக் கொள்பவர்கள் தேவனுடைய சத்தியத்தைப் போதிக்கும் தகுதியில்லாதவர்கள். இன்றைய ஊழியக்காரர்களில் அநேகர் இதை சிந்தித்துப் பார்ப்பது நல்லது. நல்லவற்றை நாடி சத்தியத்தில் நல்லறிவு பெறாமல் தாம் ஊழியம் செய்யும் மக்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருந்தால் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் கர்த்தரின் கண்டனத்துக்கே உள்ளாக நேரிடும். அதுமட்டு மல்லாமல் நல்லதையும் நாடி நிற்காமல், சத்தியத்திலும் தெளிவில்லாமல் ஆத்துமாக்களுக்கு தொடர்ந்து எதையெதையோ போதிப்பதைப் போன்ற கொடுமை வேறெதுவும் இருக்க முடியாது.

13. தெளிந்த புத்தியுள்ளவனாக இருக்க வேண்டும் (1 தீமோ. 3:2; தீத்து 1:8)

ஊழியக்காரர்கள் வேத அடிப்படையில் எதையும் பகுத்தறிந்து நல்ல தீர்மானம் எடுக்கக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். நிலை தடுமாறுபவர்களாகவும், காற்றில் திசை

தெரியாமல் பறக்கும் இலைகளைப்போல எதையெதையோ பின்பற்றுபவர்களும் ஊழியத்திற்கு தகுதியற்றவர்கள். சிலர் மதில் மேல் பூனைபோல் ஊழியம் செய்ய முற்படுகிறார்கள். செல்வாக்கை இழந்துவிடும் பயத்திலும், மற்றவர்களைப் பகைக்கக்கூடாது என்ற எண்ணத்திலும் போலி நடுநிலை வகிக்க முனைகிறார்கள். இது தெளிந்த புத்தியைக் கொண்டிருப்பதற்கு அடையாளமல்ல. இது சந்தர்ப்பவாதிக்குரிய இலட்சணம். உண்மையான ஊழியக்காரன் மற்றவர்கள் இருமனமுள்ளவர்களாக செயல்படும்போது தெளிவான எண்ணத்தோடு, சீரான முடிவுகளை எடுத்து செயல்படுபவனாக இருப்பான்.

14. நீதியும், பரிசுத்தமும் உள்ளவனாக இருக்க வேண்டும் (தீத்து 1:8)

இவ்வசனத்தில் இவ்விரு குணாதிசயங்களையும் விளக்கும் ஒரே கிரேக்க வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஊழியக்காரன் அநீதிக்கு இடம் கொடுக்காமல் நீதியின் பக்கத்தில் நிற்பவனாக இருக்க வேண்டும். மற்றவர்களின் காரியங்களில் பாரபட்சம் காட்டாதவனாக நீதியைக் கடைப்பிடிப்பவனாக இருக்க வேண்டும்.

15. பரிசுத்தமானவனாக இருக்க வேண்டும் (தீத்து 1:8)

இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தை ஊழியக்காரன் பரிசுத்தமானவனாக இருப்பதாக கடவுளுக்கு முன் தீர்மானம் எடுத்திருப்பவனாகக் காட்டுகின்றது. சபைத் தலைவர்களான போதகர்களும், ஊழியக்காரர்களும் வேதத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து பரிசுத்தமான வாழ்க்கை வாழ்வதை வாழ்க்கையின் இலட்சியமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

16. இச்சையடக்கமுள்ளவனாக இருக்க வேண்டும் (1 தீமோ. 3:2; தீத்து 1:8)

பவுல் அப்போஸ்தலன் தன்னை ஒரு மல்யுத்தக்காரனுடனும், விளையாட்டு வீரனுடனும் ஒப்பிடுகிறார். ஏனெனில் அவர்கள் விளையாட்டில் வெற்றிபெற கடுமையான பயிற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். ஊழியக்காரர்கள் தங்களது நேரத்தை வீணாக்காது முறையாகப் பயன்படுத்தி

மற்றவர்களுக்கு உதாரணமாக இருக்க வேண்டும். ஊழியக் காரர்கள் சோம்பேறித்தனமான வாழ்க்கை நடத்துவது ஊழியத்திற்கு உதவாது. நேரம் தவறாமை, எடுத்த காரியத்தை நேரத்துடன் முடித்தல், கடமைப்பாடு ஆகியவற்றில் மற்ற எல்லோருக்கும் உதாரணமாக இருக்க வேண்டும். இவற்றில் பயிற்சி பெற்று மற்றவர்கள் கவனிக்கத்தக்க விதத்தில் வாழ்க்கை நடத்தாதவர்கள் ஊழியத்திற்குத் தகுதியற்றவர்கள்.

17. யோக்கியதையுள்ளவனாக இருக்க வேண்டும் (1 தீமோ. 3:2)

மற்றவர்கள் மதிக்கும்படியான குணங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நன்னடத்தை, பொது இடங்களில் முறையாகப் பேசுதல், மற்றவர் மனங்கோணாதவிதத்தில் நடத்தல் என்பவற்றையே இது குறிக்கின்றது. மற்றவர்கள் நம்மோடு பேசப் பயப்படும் விதத்தில் நடத்தல், மனம் புண்படும்படிப் பேசுதல் என்பவை ஊழியக்காரனுக்குத் தகாது. இளம் போதகர்கள், ஊழியக்காரர்கள் தீமோத்தேயுவைப் போல இதில் அதிக கவனம் செலுத்தி யோக்கியதை உள்ளவர்களாக வளர வேண்டும்.

18. புறம்பானவர்களால் நற்சாட்சி பெற்றவனாக இருக்க வேண்டும் (1 தீமோ. 3:7)

கிறிஸ்தவன் என்பதால் மற்றவர்கள் தூற்றுவதைத் தவிர்த்த வேறு எந்தக் காரணத்திற்கும் ஊழியக்காரர்கள் மற்றவர்களிடம் கெட்ட பெயர் எடுக்கக்கூடாது. வியாபாரத்திலும், வேலைத் தளத்திலும் நற்சாட்சி பெறாதவர்களும், பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களின் மரியாதையைப் பெறாதவர்களும் சபைக்கு எவ்வளவு தேவையானவர்களாக இருந்தபோதும் ஊழியத்தை எட்டியும் பார்க்கக்கூடாது (1 பே. 4:4-16). நற்செய்தி நமது நல்ல காரியங்களால் அலங்கரிக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, கெட்ட காரியங்களால் நிராகரிக்கப்படக்கூடாது (மத். 5:16; ரோ. 2:24).

நாம் இதுவரை பார்த்த இலக்கணங்கள் அனைத்தும் ஒருவரின் நன்னடத்தையைக் குறித்ததாக இருப்பதைக் கவனிக்கத் தவறக்கூடாது. ஏனெனில் நமது ஏனைய திறமைகள் ஊழியத்திற்கு அவசியமாக இருந்தபோதும் இவ்வத்தியாவசியமான நற்குணங்கள் நிரம்பியவர்களாக நாமில்லாவிட்டால்

ஊழியத்திற்கும் நமக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இருக்க முடியாது. “கடவுள் அழைப்புக் கொடுத்தார்” என்று கூறிக் காளான்கள் போல் தங்களைத் தாங்களே ஊழியக்காரர்களாக நியமித்துக்கொள்ளும் பலர் நிறைந்த இன்றைய தமிழ்க் கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தில், அத்தகையோரை இனங்கண்டுகொள்ளக் கிறிஸ்தவர்கள் வேதம் போதிக்கும் இவ்விலக்கணங்களைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

19. வசனத்தில் நல்ல போதனையைப் பெற்றுக்கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும் (தீத்து 1:9)

ஒரு போதகனுடைய முதலாவது கடமை வசனத்தில் தேர்ச்சியடைவதே. அதாவது முழு வேதத்திலும் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். இதற்காக வேதாகமக் கல்லூரிக்குப் போயிருக்க வேண்டும், டிகிரி/டிப்ளோமாக்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கூற வரவில்லை. ஏனெனில் வேதாகமக் கல்லூரிகளுக்குப் போய் “லிபரல்” போதனைகளையும் “புதிய சுவிசேஷக் கோட்பாடுகளையும்” பின்பற்றுபவர்களாக திரும்பி வந்துள்ள அநேகரை எனக்குத் தெரியும். ஆகவே, வேதாகமக் கல்லூரிகளில் மட்டும்தான் வசனத்தில் தேர்ச்சி பெற முடியும் என்று எண்ணுவதைப் போன்ற கோமாளித் தனம் வேறிருக்க முடியாது. இதற்காக வேதாகமக் கல்லூரிகளை நான் நிராகரிக்கவில்லை. தமிழ் சமுதாயத்தில் சத்தியத்தை சத்தியமாகப் போதிக்கும் கல்லூரிகளை இன்று காண்பதரிது. ஆகவே, வசனத்தில் தேர்ச்சிபெற வேறு வழிகளை நாட வேண்டும். திருச்சபைகள் ஏதாவதொரு வேதாகமக் கல்லூரிக்குப் போய்வந்த போதகர்களை மட்டும் நாடும் வழக்கத்தைக் கைவிட வேண்டும். வசனத்தில் நமது மக்கள் தேர்ச்சி பெறக்கூடிய வேறு வழிகளைக் குறித்து சபைகள் சிந்தித்து அதற்கான வகுப்புகளைத் தங்களுடைய சபைகளில் நடத்த முன்வர வேண்டும். இதைச் செய்ய முடியாத சபைப் போதகர்கள் தகுதியுள்ள, சத்தியத்தை மட்டும் போதிக்கும் வேறு போதகர்களுடன் இணைந்து ஊழியக்காரர்களுக்கான போதனைகளை அளிக்க வேண்டும். இதனால் மட்டுமே இன்று சபைகள் சத்தியத்தை பாதுகாக்கவும் சத்தியத்தில் உறுதியாகத் தரித்திருக்கவும் முடியும்.

முறையாக வசனத்தில் தேர்ச்சி பெறாமல், “கர்த்தர் அழைத்

தார்” என்று கூறிக் கொண்டு பிரசங்க மேடையில் தாவியேற முயல்வது தகாத காரியம். வேதத்தில் தேர்ச்சி பெறுவதென்பது வெறுமனே அதன் வரலாற்றையும், அமைப்பையும் பற்றி மட்டும் அறிந்திருப்பதல்ல. சிலர் அதைப் பயன்படுத்தி காதுக்கினிய கதைகளைக் கூற மட்டுமே வல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், வேதத்தின் இறையியலில் நல்ல அறிவு இருக்க வேண்டும். வசனங்களை வேதத்தின் இறையியலின் அடிப்படையில் விளக்கிப் போதிக்கும் திறமையைப் பெற வேண்டும். வேதத்தின் இறையியலில் அக்கறைகாட்டாதவர்கள் இலக்கியத்தில் அக்கறையில்லாத இலக்கிய ஆசிரியருக்கு ஒப்பானவர்கள். சபையைப் போதனையின் மூலம் மட்டுமே கட்டியெழுப்ப கிறிஸ்து ஊழியக்காரர்களை நியமித்திருப்பதால் வசனத்தில் அக்கறையுடன் தேர்ச்சி பெற, ஊழியத்தை நாடுபவர்கள் வைராக்கியம் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

20. ஆரோக்கியமான உபதேசத்தைப் பின்பற்றுபவனாக இருக்க வேண்டும் (தீத்து 1:9)

பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதிய நிருபத்தில் நீ என்னிடம் கேட்டவைகளை மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கத்தக்க உண்மையுள்ள மனுஷர்களிடத்தில் ஒப்புவி என்று கூறுவதைப் பார்க்கிறோம் (2 தீமோ. 2:2). ஆகவே போதிக்கும் ஊழியத்தைக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பதோடு உண்மையான சத்தியத்தை மட்டுமே போதிப்பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இங்கே உண்மைக்கும், நேர்மைக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். தான் காதால் கேட்கும் போதனையெல்லாம் ஆராயாது கண்மூடித்தனமாகப் பின்பற்றுபவர்களும், அவசிய மற்ற இறையியல் சச்சரவுகளில் நாட்டமுள்ளவர்களும் போதக ஊழியத்திற்குத் தகுதியற்றவர்கள்.

21. போதக சமர்த்தனாக இருக்க வேண்டும் (1 தீமோ. 3:2; தீத்து 1:9)

இன்று நம்மத்தியில் அநேகர் பேச்சில் வல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். அது தமிழர்களைப் பிடித்த வியாதியாய் இருக்கிறது. பேச்சும் பாட்டும் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தையே இன்று தலை கீழாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் வெறும்

பேச்சால் எந்தப் பயனும் இல்லை. வேதம், ஒருவன் சிறந்த பேச்சாளியாய் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. இருதயத்திற்கும் மனதிற்கும் பலனளிக்காத வேத ஆதாரமற்ற போதனையை அளிக்கும் பேச்சில் வல்லவர்கள் சாத்தானின் ஊழியர்கள். இவர்கள் அலங்காரமாக பேசலாம், ஆனால் ஆவிக்குரிய உணவை இவர்களால் அளிக்க முடியாது (1 கொரி. 14:12).

போதிக்கும் வல்லமையை பேசும் வல்லமையோடு ஒப்பிட்டுக் குழப்பக்கூடாது. பேச்சில் வல்லவன் கூட்டத்தை மயக்கலாம் ஆனால் போதக சமர்த்தனாக இருக்க முடியாது. சத்தியத்தை சாதாரண மனிதர்களும் புரிந்துகொள்ளும் விதத்தில் எடுத்து விளக்கும் வல்லமையே போதனையாகும். உண்மையான போதனை, கேட்பவர்களைத் தேவனுடைய வார்த்தையால் கட்டியெழுப்பக்கூடியதாக இருக்கும். அதற்குக் கேட்பவர்களை மயக்கக்கூடிய கவர்ச்சி இருக்காது, ஆனால் ஆத்துமாக்களை உயிர்ப்பித்து கிறிஸ்துவில் கட்டியெழுப்பக் கூடிய வல்லமை அதில் இருக்கும். அத்தோடு, ஒரு போதகன் சாதகமான போதனைகளை மட்டும் அளிக்கக்கூடாது. அவரது போதனையில் எச்சரிப்பும், கண்டிப்பும் கலந்து காணப்பட வேண்டும். ஆடுகளை ஓநாய்களிடமிருந்து காக்கும் வல்லமை யுள்ள போதகர்களாக உண்மையான ஊழியக்காரர்கள் இருப்பார்கள் (தீத்து 1:10).

ஊழியத்தை நாடுபவர்கள் பதிலளிக்க வேண்டிய சில கேள்விகள்:

1. மற்றவர்களுக்கு போதிக்குமளவுக்கு சத்தியத்தை முறையாகக் கற்றிருக்கிறேனா?
2. வேதபூர்வமான சத்தியத்தை மட்டும் கற்று அதனை உடும்புப்பிடியாக தொடர்ந்து பின்பற்றுகிறேனா?
3. சாதகமாகவும், அதேவேளை எச்சரித்தும், கண்டித்தும் போதிக்கும் வல்லமை எனக்கிருக்கிறதா?

ஊழியக்காரர்களும், ஊழியத்தை நாடுபவர்களை வழி நடத்துபவர்களும், ஊழியத்தை நாடுபவர்களும் இக்கேள்விகளுக்கு கொடுக்கும் பதில்களே அவர்களது ஊழியத்திற்கான தகுதியை

நிர்ணயிக்கக்கூடியவையாக உள்ளன. இக்கேள்விகளுக்கு நேர்மையுடனும் இருதய சுத்தத்துடனும் பதிலளிக்க முடியாதவர்கள் பிரசங்க மேடையை நாடாமலிருப்பது நல்லது. அதேவேளை இதை வாசிக்கும் உங்கள் இருதயத்தில் குற்றவுணர்வு தலைகாட்டியிருந்தால் இப்போதே கர்த்தரின் மன்னிப்பை நாடி, உங்கள் வழிகளைக் கர்த்தரின் துணையோடு திருத்திக் கொண்டு ஊழியத்தைக் கர்த்தருக்காக, கர்த்தரின் மக்கள் சத்தியத்தால் கட்டியெழுப்பப்படுவதற்காக மட்டும் நடத்துங்கள்.

போதக ஊழியம் புனிதமானது!

உலகத்தில் உயர்ந்த, புனிதமான ஊழியமாகக் கருதப்படுவது போதக ஊழியம். போதக ஊழியம் என்று நான் குறிப்பிடுவது வேத இலக்கணங்களுக்குப் பொருந்தி வந்து திருச்சபையால் தெரிவு செய்யப்பட்டு திருச்சபையின் ஆத்துமாக்களுக்குப் போதித்தும், அவர்களுடைய ஆத்மீகத் தேவைகளைக் குறிப்பறிந்து தீர்த்தும் வைக்கிற ஊழியக்காரரின் பணியையே குறிக்கும். வேறெதையும் நாம் போதக ஊழியமாகக் கருதுவதற்கு வேதம் இடம் தரவில்லை. இதனை ஆங்கிலத்தில் Pastoral Ministry என்று குறிப்பிடுவார்கள். இப்பணி புரிபவர்களை வேதம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி அழைக்கிறது. போதகர் (Pastor), மூப்பர் (Elder), கண்காணி (Overseer), உபதேசியார் (Teacher) போன்ற பல வார்த்தைகள் போதக ஊழியத்திலிருப்பவர்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழினத்தில் இந்த ஊழியம் இன்றைக்கு தள்ளாடும் நிலையிலிருக்கிறதை அவிசுவாசிகளும் அறிவர். வாழ்க்கையில் செட்டில் ஆகிவிடுகிற ஒரு பதவியாகவும், ஆத்துமாக்கள் மேல் அதிகாரம் செலுத்தக்கூடிய ஓர் அதிகாரப் பதவியாகவும், குடும்பத்தை வளர்த்துக்கொள்ள வசதியான ஒரு தொழிலாகவுந்தான் பெரும்பாலும் போதக ஊழியம் இன்றைக்கு திருச்சபைகளில் இருந்து வருகிறது. இதற்கு ஓரிரு விதிவிலக்குகள் நம்மத்தியில் நிச்சயம் இருக்கலாம்.

1. இது பகட்டான பணியல்ல

போதக ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற அநேகர் அதை ஒரு பகட்டான பதவியாகக் கருதி வருகின்றனர். உண்மையில்

ஆத்துமாக்கள் போதகர்களுக்கு மரியாதை தந்து அவர்களை நாடி வந்து ஆத்தம காரியங்களில் உதவி கேட்பதை வேதம் எதிர்பார்க்கிறது. இப்படி ஆத்துமாக்கள் தங்களை நாடி வருகிறார்கள் என்ற எண்ணமே அநேக போதகர்களுக்கு இருதயத்தில் ஆணவத்தை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. ஆத்துமாக்கள் தங்களுக்கு மரியாதை செலுத்துகிறார்கள் என்பது அவர்களுடைய மனதைக் குளிர வைக்கிறது. இத்தகைய மரியாதையை அவர்கள் எப்போதும் நாடுபவர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள். ஆத்துமாக்களின் பாராட்டையும், அவர்களிடம் பேர் வாங்குவதையும், அவர்களுக்குமுன் தங்களுடைய பதவிப் பெருமையைக் காட்டுவதிலும் பலர் சிந்தை குளிர்ந்து போகிறார்கள். நான் ஒரு பாஸ்டர் என்று சொல்லிக்கொள்வதிலும், மற்றவர்கள் தங்களைப் பாஸ்டர் என்று அழைப்பதிலும் அவர்களுக்கு கொள்ளை ஆசை. அந்தப் பெயரைச் சொல்லி பாஸ்டர்கள் அழைக்கப்படுவது நியாயமே. இருந்தாலும் அப்படி ஆத்துமாக்கள் அழைப்பதைக் கேட்டு உச்சி குளிர்ந்து அதே நினைவாக தங்கள் பதவியின் பெருமையை எண்ணி வாழ்ந்து வருகிறவர்கள் நல்ல போதகர்களாக இருக்க முடியாது.

2. இது உலக ரீதியான பணியல்ல

உலகத்தில் எத்தனையோ பதவிகள், தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் நேர்மையானவையும், நியாயமானவையும் அநேகம். இருந்தபோதும் உலகத்திலிருக்கும் அநேக பதவிகளுக்கும் போதக ஊழியத்துக்கும் இடையில் பெரும் வித்தியாசம் உண்டு. உலகத்துத் தொழில்களைப் போல போதக ஊழியத்தைக் கருத முடியாது. உலகத்துத் தொழில்களை அந்தந்தத் தொழில்களுக்கு தகுதியிருக்கும் எவரும் செய்து விடலாம். உலகத்துத் தொழில்களுக்கு போட்டியிருக்கும். அத்தொழில்களைச் செய்ய விண்ணப்பிப்பவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைக்கப் போகும் சம்பளத் தொகையைப் பார்த்துக்கூட அந்தத் தொழிலைச் செய்ய ஆசைப்படுவார்கள், இல்லாவிட்டால் வேறு தொழிலை நாடுவார்கள். இந்த எண்ணங்களுக்கெல்லாம் போதக ஊழியத்தில் இடமில்லை. போதக ஊழியத்தில் எவருமே பொருளாதார நிச்சயத்தையும், நிரந்தர பாதுகாப்பையும் எதிர்பார்க்க முடியாது. கர்த்தர் நம்மோடிருக்கும் வரைதான் அந்தப் பணியை நாம் செய்ய முடியும். உலக

ரீதியான எண்ணங்களோடு போதக ஊழியத்துக்கு வருகிறவர்களால் ஆத்துமாக்களின் இருதயத்துக்குத்தான் பேராபத்து.

3. இது உங்களை வளர்த்துக்கொள்வதற்கான பணியல்ல

போதக ஊழியத்துக்கு வருகிற அநேகர் வேறு தொழில்களைச் செய்ய விரும்பாமல், பெயர் பெறுவதற்கும், தங்களை வளர்த்துக்கொள்வதற்கும் இந்தப் பணியை நாடி வருகிறார்கள். அதுவும் எந்தச் சபையிலும் வாழாது, எந்தச் சபையையும் கலந்தாலோசிக்காது, தாமே தங்களை போதகர்களாக அறிவித்துக் கொண்டு ஊழியம் செய்கிறவர்கள் தமிழினம் முழுவதும் கருவேலச் செடிபோல் பரவிப் படர்ந்திருக்கிறார்கள். தேவனுக்கடுத்த உயர்ந்த நோக்கங்களைக் கொண்டிராமல் இப்படியாக குறுக்கு வழியில் போதகப் பணியைப் பலர் நாடுவதற்குக் காரணம் சமுதாயப் படிக்கட்டில் தங்களை உயர்த்திக்கொள்வதற்காகவே. அப்பணியை வைத்து எதையாவது செய்து நாலு பேர் மதிக்கும்படி உயர்ந்துவிட்டால் வாழ்க்கையில் குடும்பத்தோடு செட்டில் ஆகிவிடலாம் என்பது இவர்களுடைய எண்ணம். இவர்களுக்கு துணைபோவதற்காகவே பணம் வாங்காமலேயே பட்டங்களைக் கொடுக்கும் இறையியல் கல்லூரிகளும் நூற்றுக்கணக்கில் புற்றீசல்கள் போல் பரவியிருக்கின்றன. போதகப் பணியை இந்தளவுக்கு தெருவரைக் கொண்டு வந்திருக்கும் இவர்களால் கர்த்தரின் புனிதமான ஊழியம் அவிசுவாசிகளாலும் இன்று மதிக்கப்படாத நிலையை அடைந்திருக்கிறது.

4. இது பணம் தேடுவதற்கான பணியல்ல

பணம் சம்பாதிப்பதற்கு தங்க முட்டையிடும் வாத்தைப் போல போதகப் பணியைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறவர்கள் தமிழினத்தில் அதிகம் என்பது மிகைப்படுத்திச் சொல்லும் வார்த்தையல்ல என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. காணிக்கை கொடுப்பதை மட்டுமே கருத்தோடு பேசிக் காரியத்தை முடித்துக்கொள்கிற நூற்றுக்கணக்கான ஊழியக் காரர்களால் தமிழினத்தில் கிறிஸ்தவம் இன்று தலைகுனிந்து நிற்கிறது. பணம் என்றால் பிணமும் வாய் திறக்கும் என்பார்கள். பணம் என்றால் பிணமாகவும் தயாராக இருக்கும் ஊழியக்காரர்களை நம்மினம் தாங்க வேண்டிய துரப்பாக்கிய

நிலை இன்று. முழு நேர ஜெபக்கூட்டம், எழுப்புதல் கூட்டம், ஐக்கியக் கூட்டம், பிணி தீர்க்கும் கூட்டம், ஆத்துமவிருத்திக் கூட்டம் என்று வைக்கிற கூட்டங்கள் அனைத்திலும் காணிக்கை எடுப்பதே முக்கியப் பணியாகவும், அதுவும் ஒரே கூட்டத்தில் பல தடவைகள் காணிக்கை எடுப்பதை வழக்கமாகவும் இந்த ஊழியக்காரர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையும் விட இன்று டிவி சேனல்களிலும் தோன்றிப் பணம் கேட்பவர்களாக அநேகர் மாறியிருக்கிறார்கள். ஏமாறுகிறவர்கள் இருக்கிறவரை ஏமாற்றுகிறவர்களுக்கு கொண்டாட்டந்தான் என்பதற்கிணங்க சத்தியம் தெரியாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை இவர்கள் தங்கள் பேச்சால் மயக்கிப் பணம் சம்பாதித்துவிடுகிறார்கள். ஆத்துமாக்களுக்கு ஆவிக்குரிய உணவு வழங்க வேண்டிய புனிதமான போதகப் பணியை பணம்பண்ணுவதற்கு பயன்படுத்துகிறவர்கள் கொடுமைக்காரர்களே.

5. இது தகுதி இல்லாதவர்களுக்கான பணியல்ல

புனிதமான போதக ஊழியத்தை நாடுகிறவர்களுக்கென்று கர்த்தர் கட்டளையாக பல தகுதிகளை பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கும், தீத்துவுக்கும் எழுதிய நிருபத்தில் விளக்கியிருக்கிறார். அந்தத் தகுதிகளைக் கொண்டிருக்காத எவரும், சபைக்குத் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்து, சபையால் சோதிக்கப்பட்டு, சபையால் அங்கீகரிக்கப்படாத எவரும் போதக ஊழியத்துக்கு வரக்கூடாது. தகுதியில்லாதவர்களால் ஆத்துமாக்களுக்கு பேராபத்து. இந்தத் தகுதிகளை உதாசீனம் செய்துவிடுகிறபடியால்தான் திருச்சபைகளில் மோசமான மனிதர்கள் போதகப் பணிக்குள் நுழைந்துவிடுகிற நிலை ஏற்படுகிறது. போதகர்களுக்கும், உதவிக்காரர்களுக்கும் அவசியமான, அவர்களில் காணப்பட வேண்டிய தகுதிகளை வேதம் கோடிட்டுக் காட்டுகிறதென்ற உணர்வே இல்லாமல் தகுதியற்றவர்களை, அவர்கள் சபையில் நெடுங்காலமாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காகவும், தலை நரைத்திருக்கிற தென்பதற்காகவும், போதகருக்கு உறவுக்காரர் என்பதற்காகவும், சபைக்கு காணிக்கை அதிகமாகக் கொடுக்கிறார் என்பதற்காகவும், இப்படி இன்னும் அநேக உலகீதியான காரணங்களுக்காக கர்த்தர் இருக்கிறார் என்ற பயமேயில்லாமல்

தவறான நபர்களைப் போதக ஊழியத்தில் அமர்த்தியிருக்கிற சபைகள் நம்மினத்தில் ஏராளம். இத்தனையையும் செய்து விட்டு சபை ஆத்தும் விருத்தி அடைந்து வருகிறது என்று ஆணவத்தோடு சொல்லி ஆராதனை நடத்தி வருகிறார்கள் இவர்கள். போதகப் பணியை இந்தளவுக்கு மோசமாக வைத்திருக்கும் நம்மினத்தில் கிறிஸ்தவம் வளராமலும், சத்திய வாஞ்சை இல்லாமலும் இருப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு எதுவுமில்லை.

6. இது அதிகமாகப் படித்துப் போதிக்காதவர்களுக்கான பணியல்ல

போதகப் பணியின் பிரதான ஆயுதம் பிரசங்க ஊழியம். அதற்கடுத்த படியானது சபை ஆத்துமாக்களின் வாழ்க்கையில் அக்கறைகாட்டி அருகே இருந்து அவர்களை வளர்ப்பது. வேதத்தை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி அதை ஆராய்ந்து படித்து அதிலுள்ளதை உள்ளவாறு அருமையான பிரசங்கங்களின் மூலம் பிரசங்கித்து ஆத்துமாக்களுடைய ஆத்தும் தாகத்தைத் தீர்க்க வேண்டியது போதகனின் பெருங்கடமை. இதைப் பற்றி வேதம் தெளிவாகப் பல இடங்களில் போதிக்கிறது. கல்வியறிவற்றவர்கள் போதக ஊழியம் செய்ய முடியாது. கிராம வாசிக்கு சவிசேஷம் சொல்லக்கூட கல்வித்திறன் அவசியம். இங்கே கல்வியறிவு என்று நான் சொல்வது எழுதப் படிக்கவும், சீராக சிந்திக்கவும் தெரிந்திருந்து தாழ்மையோடு கற்றுக் கொள்ளும் மனப்பான்மையைக் கொண்டிருப்பதைத்தான். அத்தோடு, உலக நடப்புகளில் அக்கறை காட்டவும், சமூக இங்கிதங்கள் (Social behaviour) தெரிந்திருக்கவும் வேண்டும். மொத்தத்தில் சொல்லப்போனால் ஒரு போதகன் உலகந் தெரியாத முட்டாளாக இருக்கக் கூடாது. காலேஜ் 'டிகிரிகள்' வைத்திருப்பவர்களையெல்லாம் கல்வித் திறன் கொண்டவர்களாக உடனடியாகக் கணித்துவிட முடியாது. காலேஜ் 'டிகிரி' இருந்தாலும் கூடவே மனத்தாழ்மை இருக்க வேண்டும். மனத்தாழ்மையுள்ளவர்கள் மட்டுமே கற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மையைக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள், எல்லாம் தெரிந்தது போல் நடிக்கும் அதிகப் பிரசங்கிகளாக இருக்க மாட்டார்கள். "கற்றது கையளவு கல்லாதது உலகளவு" என்று எண்ணுபவனே மனத்தாழ்மையுள்ளவன். எத்தனை அறிவிருந்தும் மனத்தாழ்மை இல்லாவிட்டால் பிரயோஜன

மில்லை. இன்னும் சொல்லுவதானால் இவை எல்லாவற்றோடும் தொடர்ந்து கற்றுக்கொள்ளுகிறவனாகவும் இருக்க வேண்டும். வேத அறிவில் வளரவேண்டும் என்ற தீவிர வாஞ்சை இருக்க வேண்டும். அத்தகைய வாஞ்சை இருப்பவர்களே நேரத்தைப் பயன்படுத்தி தங்களுடைய சொந்த ஆத்தம விருத்திக்காகவும், ஆத்துமாக்களுக்கு உணவளிப்பதற்காகவும் கஷ்டப்பட்டுப் படிப்பார்கள். அக்கறையோடு வேதத்தை ஆராய்ந்து படித்துப் பிரசங்கிக்காதவர்களின் சபை ஒரு நாளும் ஆத்தம விருத்தி அடைய முடியாது.

பழைய, புதிய ஏற்பாடு நூல்களில் அறிவற்றவர்களும், பிரசங்கிக்கும் வல்லமையற்றவர்களும் பெருகியிருப்பதாலேயே இன்றைக்கு சத்தியத்தின் அடிப்படையில் அமையாது கிறிஸ்தவ ஊழியங்கள் என்ற பெயரில் அநேக போலி ஊழியங்கள் கிறிஸ்தவத்தின் பெயரில் நம்மத்தியில் காலத்தைப் போக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. வேதப்பகுதிகளை ஆராய்ந்து படிக்காது மேலெழுந்தவாரியாக நுனிப்புல் மேய்ந்துவிட்டு வெறும் தியானச் செய்திகளையும், வாக்குத்தத்த வசனங்களையும் மட்டும் வாரித்தந்து கொண்டிருக்கும் போதகர்களை இவை வளர்த்து வாழ்வளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவர்களை போதகர்களாக நம்பியிருக்கும் ஆத்துமாக்களும் வேத அறிவில்லாது, ஆத்தம பெலமில்லாது, விசுவாச நிச்சயமும் இல்லாது காலத்தைப் போக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இது இன்றைய தமிழினத்தைப் பிடித்துள்ள பெரும் வியாதி.

7. இது ஆத்துமாக்களில் அக்கறை இல்லாதவர்களுக்குரிய பணியல்ல

போதக ஊழியத்துக்கான அடிப்படைத் தகுதியே ஆத்துமாக்களின் மீது இருக்க வேண்டிய ஆத்மீகக் கரிசனையும், அன்பும் தான். இன்றைக்கு ஆத்துமாக்களின் மீது எந்தவிதமான அக்கறையும் காட்டாதவர்கள் போதகர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். ரிமோட் கண்ட்ரோல் மூலம் போதக ஊழியம் செய்துவிட முடியாது. மந்தை மேய்க்கிறவன் ஆடுகளுக்கு பக்கத்தில் இருப்பான்; அவற்றின் தேவைகளை அறிந்திருப்பான்; தேவையான நேரங்களிலெல்லாம் தண்ணீரையும், மேய்வதற்கான வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பான். அவற்றைச் செய்யாதவன்

மேய்ப்பனே அல்ல. ஆத்துமாக்களை நெருங்காமல் தூரத்தில் இருந்து மட்டும் பார்த்து, ஓய்வுநாளில் மட்டும் பிரசங்கத்தை செய்துவிட்டுப் போகிறவர்கள் போதகர்களே அல்ல. அதைச் செய்வதற்கு நேரமில்லை என்று சொல்லுகிற மனிதன் போதக ஊழியத்தில் இருக்க ஒருபோதும் தகுதியில்லாதவன்.

உண்மையில், போதக ஊழியத்தைப் பற்றி அதிகம் தெரியாதவர்களாக தமிழினத்தில் அநேகர் இருந்து வருகிறார்கள். பிரசங்கம் செய்வதும், யாருக்காவது உடம்பு சரியில்லாவிட்டால் வீடுகளுக்குப் போய் ஜெபித்துவிட்டு வருவதையும் மட்டுமே போதக ஊழியமாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கலாச்சாரம், பண்பாடு என்று சாக்குப்போக்குச் சொல்லி சபையாரைப் பற்றிய எந்த விஷயத்திலும் அக்கறை காட்டாதிருக்கிறார்கள். சபைக்கு ஒருவர் வருவது குறைந்தால் மட்டும் ஏன் என்று கேட்டுவிட்டு அத்தோடு நிறுத்திக்கொள்வது அநேகருடைய வழக்கமாக இருக்கிறது. சபை ஆத்துமாக்களின் வாழ்க்கை பற்றிய விபரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளாது, அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் அக்கறை காட்டாமல் இருக்கிறவன் போதகனே அல்ல. சபையின் விசுவாசிகளே ஒருவருக்கொருவர் அந்நியோன்னியமாக இருந்து, ஒருவர் வாழ்க்கையில் மற்றவர் அக்கறை காட்டி, ஒருவர் பிரச்சனைக்காக மற்றவர் ஜெபித்து, ஒருவரையொருவர் தாங்கவேண்டுமென்று வேதம் போதிக்குமானால், அதைவிட எந்தளவுக்கு அதிகமாக ஒரு போதகன் தன் சபை மக்களின் வாழ்க்கையில் அக்கறை காட்ட வேண்டும்? அதைச் செய்யாதவர்கள் போதக ஊழியத்திற்கே தகுதியற்றவர்கள்.

ஆத்மீகப் பிரச்சனைகளையும், வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளையும் வெளியே சொல்ல முடியாமல், அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்ளவும் வழிதெரியாமல், “இதைப் போதகரிடம் சொல்ல முடியாது ஐயா, அவருக்கு எங்களைப் பார்க்கவே நேரமில்லை” அப்படியே சொன்னாலும் “எங்களைத் தவறாக நினைத்து விடுவார்” என்று சொல்லி மீள வழி தெரியாது கண்ணீரோடு காலத்தைக் கழித்து வரும் ஆத்துமாக்கள் இன்று சபை சபையாக இருக்கின்றன. “போதகருக்கு எங்களைக் கண்டாலே பிடிக்காது” என்று சொல்லி மனதுக்குள் குமைந்து தங்களுடைய பிரச்சனைகளை எவரோடும் பகிர்ந்துகொள்ள வழிதெரியாது தவிக்கும் வாலிபர்கள் சபை சபையாக

இருக்கிறார்கள். ஆடுகளின் தேவைகளையே அறிந்திராது 'போதகன்' என்ற போர்வைக்குள் ஒளிந்துகொண்டு ஆடுகளை உதாசீனப்படுத்தும் மனிதர்கள் போதகர்களல்ல. மெய்ப்போதகன் ஆத்துமாக்களுக்கு அருகில் இருப்பான்; அவர்களின் தேவைகளை அறிந்திருப்பான்; அவர்களுக்கு நல்ல ஆலோசனைகளைத் தந்து, அவர்களுடைய ஆத்தும விருத்திக்கு பெருந்துணையாக இருப்பான். பெரியவர்கள், வாலிபர்கள் என்ற பேதத்தை எல்லாம் உதறிவிட்டு, பாரம்பரியம், கலாச்சாரம் என்ற சாக்கடைகளைத் தூர எறிந்துவிட்டு, ஆத்துமாக்களின் ஆத்தும விருத்தி ஒன்றையே இலட்சியமாகக் கொண்டு பணிபுரிகிறவனே போதக ஊழியத்தின் புனிதத்தைக் காக்கிறவன்.

பிரசங்கப் பஞ்சம்

திருச்சபைகளில் இன்று பிரசங்கப் பஞ்சம் நிலவுகிறது என்பதை சிந்திக்கக்கூடிய கிறிஸ்தவர்கள் உணர்வார்கள். நம்மை இப்பஞ்சம் வாட்டிக்கொண்டிருப்பதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. கிறிஸ்தவம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட காலத்திலிருந்தே இறையியல் பஞ்சம் தமிழ் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் நிலவி வந்துள்ளது. சத்தான இறைபோதனை எதுவும் இல்லாமல், சொந்த அனுபவங்களை மட்டும் அள்ளித் தெளிக்கும் சுவிசேஷப் பிரசங்கங்கள் என்ற பெயரில் கொடுக்கப்படும் பேச்சுக்களையே ஆத்துமாக்கள் கேட்டு வாழ வேண்டிய நிலை இருந்துவந்துள்ளது. வேதபோதனைகளைப் பெற்று வளர்ந்திராத நம்மவர்கள் உணர்ச்சியூட்டும் இந்தப் பேச்சுகளையே பிரசங்கமாகக் கேட்டு வளர்ந்திருக்கிறார்கள். சொந்த ஊழியங்கள் என்ற பெயரில் பெருமளவில் தனி நபர்களின் சுவிசேஷ வியாபார ஊழியங்கள் பெருகியபின் கொஞ்ச நஞ்சமிருந்த பிரசங்கமும் இல்லாமல் போய் இன்று பிரசங்கப் பஞ்சத்தால் தமிழ் சமுதாயம் வாடிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதை அநேகர் உணருகிறதாக இல்லை.

நமது மக்களின் கலாச்சார சமுதாயப் பின்னணி இப் பிரசங்கப் பஞ்சம் நீங்காமல் இருப்பதற்கு பெருங்காரணமாக இருக்கின்றன. தமிழை மூன்று பிரிவாக இயல், இசை, நாடகம் என்று பிரிப்பார்கள். அதில் இசையும், நாடகமுமே நமது சமுதாயத்தில் அதிகம் வளர்ந்து இயந்தமிழுக்கு இடமே இல்லாமல் போயிருக்கிறது. இதை இன்று நம்மக்களைப் பிடித்திருக்கும் சினிமா மோகத்திலிருந்தும், மெல்லிசையின் மேலிருக்கும் நாட்டத்திலிருந்தும் புரிந்துகொள்ளலாம். திருமண வீடு, மரண ஊர்வலம், பிறந்த நாள் நிகழ்ச்சி, சுவிசேஷக் கூட்டம் என்று எங்கு பார்த்தாலும் இசைக்கும், காட்சிக்கும்

தான் முதலிடம். இதற்கும் கிறிஸ்தவ பிரசங்கப் பஞ்சத்திற்கும் என்ன தொடர்பு? என்று நீங்கள் கேட்கலாம். தமிழ் கிறிஸ்தவர்கள் இன்று இசையையும், கூத்தையும், நாடகத்தையும் வில்லுப்பாட்டையும் மட்டுமே ஆவலோடு நாடிப்போவதற்கு இப்பின்னணியே காரணம், இசையும், கூத்தும், நாடகமும் மனிதனை சிந்திக்க வைக்காது. அவனது உணர்ச்சிகளையே அதிகளவில் தூண்டும். உணர்ச்சிப்பிழம்பான நம்மக்கள் இவற்றை அதிகம் நாடிப்போவதில் ஆச்சரியமில்லை. நமது மக்களுடைய கலாச்சார சமுதாயப் பின்னணி அப்படி. அதனால்தான் உணர்ச்சிகளுக்கு மட்டும் தீனிபோடும் இசைக்கு முதலிடம் தரும் கூட்டங்களுக்கும், சுகமளிக்கும் கூத்துக்கள் நடக்கும் கூட்டங்களுக்கும் நம் மக்கள் பெருந்தொகையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். இக்கூட்டங்களில், சிந்திக்கவைக்கக்கூடிய சத்தான வேத பிரசங்கங்களுக்கு எப்போதுமே இடமிருக்காது.

இந்நிலைமை மாற வேண்டும், மேலைத்தேய சமுதாய மக்களைப் போல முதலில் நாம் வாசிக்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு சிந்திக்கப் பழக வேண்டும். உணர்ச்சிகளுக்கு மட்டும் இடம் கொடுப்பதை அடியோடு நிறுத்த வேண்டும். வாசிக்காதவன் சிந்திக்க மாட்டான். சிந்திக்க முடியாதவர்களுக்கு பிரசங்கம் தேவையாயிருக்காது. வேதத்தையும் நல்ல நூல்களையும் வாசித்து சிந்தித்து ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற ஆத்துமாக்கள் நம்மத்தியில் பெருகும்வரை பிரசங்கப் பஞ்சம் இந்த சமுதாயத்தில் தொடர்ந்து இருக்கத்தான் போகின்றது. நம்மக்கள் மாறுவார்களா? கர்த்தர்தான் நம்மைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.